

[Alfred Jensen.]

tænker jeg ikke alene på dem, der har en skattepligtig indkomst på 1 000, 2 000 eller 3 000 kr. Nej, jeg tænker faktisk på arbejderklassen, som jo ikke har indkomster, der ligger mellem 10 000 og 20 000 kr., når man regner med den skattepligtige indkomst. Det har den ikke. Den har ikke engang for det store flertals vedkommende skattepligtige indkomster, der ligger mellem 6 000 og 10 000 kr., de grupper, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) sagde fik den største fordel af omlægningen. Hvis man vil se på arbejdernes stilling, må man vel tage den statistik frem, der står til vor rådighed, og gør vi det, viser det sig, at arbejdernes gennemsnitsindtægt her i Danmark ikke kommer nær op imod 10 000 kr.

Hvis man tager det tal, som statistisk departement anvendte, da det udregnede det nye pristalsgrundlag, har man en indtægt, en absolut indtægt på 6 924 kr. Den blev udregnet i fjor sommer; jeg tror, det var for april kvartal; det kan jeg ikke sige bestemt. Jeg ved ikke, om der er sket nogen stigning i den sidste del af året. Indtægtsopgørelserne hos skattevæsenet tyder på, at der er sket en stigning på 4 pct., men selv om det skulle være tilfældet, kommer man jo kun op på godt de 7 000 kr. Jeg er vel klar over, at der findes folk, der tjener mere, jeg er også klar over, at der findes familier, hvor både mand og kone har indtægt, men gennemsnitslønnen for arbejdere ligger altså på 7 000 kr., og det vil sige, at det store, store flertal ikke har en skattepligtig indkomst på 6 000 kr., ikke engang på 5 000 kr., men vi skal helt ned på 4 000 kr. Således vil jeg tro forholdet ligger, men der er stort set intet materiale til min rådighed herfor. Men hvis man går ud fra, at gennemsnitsindtægten for arbejdere ligger på de 7 000—8 000 kr., vil man se, at samtlige de skatteydere, der har sådanne forhold, ikke får fordel af den omlægning, der her er gennemført.

Hvis man tager de enligt stillede, der har indtægter herunder, vil man se, at de for visse grupper vedkommende mister de 40 kr., som kødrabatkortene giver dem, og ikke får nogen som helst lettelse til gengæld. Kommer man op på 3 000 kr., er der nemlig ingen lettelse i statsskatteskalaen, og for ikke-forsørgeres vedkommende er der ikke nogen lettelse i den fælleskommunale skat, og det vil altså sige, at de kommer af med de 40 kr. Nu ved jeg nok, at der er adskillige, der vil sige, at det spiller ingen rolle, for de enligt stillede er unge mennesker, der

bor hjemme hos forældrene og tjener en stor ugeløn. Nej, det er netop ikke tilfældet. Der gives vel sådanne, men der findes tusinder, som har lige så trænge kår som familieforsørgere, som sidder med en lejlighed eller betaler en dyr husleje, som har en lav indtægt, det kan være gamle såvel som unge, og de får ingen fordel, tværtimod, de mister de 40 kr., som kødrabatkortene gav dem. Går man længere ned end til 3 000 kr., ydes der vel en lettelse. Jeg vil antage, at de personer, der her er tale om, vil være lærlinge, der har haft en fortjeneste sidste år og derfor er sat i skat; det kan være studenter, som har en vis indtægt, det kan være personer, der har aftjent deres værnepligt, det kan være unge mennesker eller enligt stillede, som har haft en stor arbejdsløshed. De kan komme ned på en skattepligtig indkomst på 2 000 kr., og for deres vedkommende bliver regnskabet det, at de mister de 40 kr. og får en skattelettelse på 15 kr.; det vil altså sige, at dette forlig koster dem 25 kr.

Hvis man tager et ægtepar uden børn, er forholdet det, at ægteparret mister 2 gange 40 kr. i kødrabatkort, og hvis de ikke har større indtægter end dem, jeg regner med, vil skattelettelsen efter det, jeg kan læse mig til i aviserne — jeg har ikke haft tid til at kontrollere det —, blive på en 50—60 kr., og det vil altså sige, at et sådant ægtepar kommer til at betale en 20—30 kr. for denne omlægning. Man skal faktisk op til familier med mindst 1,3 børn, for at der kan blive nogenlunde balance i forholdet. Det er ikke så mærkeligt, at man går op til de 1,3 børn; det er jo det, pristalsfamilien har, og det er det, man skal holde sig til, hvis man vil have fuld gavn af pristallet.

Såvidt jeg skønner, er der her nogenlunde balance, og såvidt jeg kan se, vil også personer, der har mere end 1,3 børn, som kommer op på 3-4-5 børn, kunne have en fordel. Jeg vil ikke fortie det, for så bliver der sagt, at jeg ikke har gjort opmærksom på, at der kan være fordele for nogle, men så undlader jeg heller ikke at gøre opmærksom på, at familierne med de mange børn hører til undtagelserne herhjemme. Det store, store flertal har jo ikke 3—4—5 børn, og derfor vil de ikke få disse fordele. Og så er det spørgsmålet, når vi endelig kommer så højt op, om disse personer virkelig får fordelene, for man skal gøre sig klart, at for at få fordelene i henhold til det, der er forelagt her, skal vedkommende betale sin skat. Gør han ikke det, får han jo ikke de børnetilskud, der her er tale om, og det kan meget vel ligge sådan, at vedkommendes skattebetaling og børnetilskud går så nogen-